



עפ (ערעורים) 39284-07-25 - הצבאי הראשי נ' טוראי ראזי גורן

- בלמ"ס -

בלמ"ס ע"פ 39284-07-25

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני:

תא"ל נועה זומר - המשנה לנשיאה אל"ם מאיה גולדשמידט
- שופטת אל"ם (מיל') מאיה הלר - שופטת

בעניין:

(התובע הצבאי הראשי - המערער (ע"י ב"כ,

נגד

ח/XXXXXXXX טוראי ראזי גורן - המשיב (ע"י ב"כ, עו"ד מג'ד סלאמה, עו"ד סופי גרניט)

ערעור על גזר דין של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי העורף שניתן בתיק עורף (מחוזי) ת"פ 39698-05-25 (סא"ל סבסטיאן אוסובסקי - אב"ד; רס"ן רועי דבורה - שופט; סרן מאיה כץ - שופטת) ביום 7.7.2025. ערעור התביעה התקבל.

פסק - דין

1. המשיב, טוראי ראזי גורן, הורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירה של החזקת תחמושת בלא רשות על פי דין, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. כעולה מכתב

עמוד 1



האישום, בהיותו טירון בהכשרת לוחמים, החזיק המשיב ללא רשות ממפקדיו בכתשע קופסאות שהכילו, כל אחת, 30 כדורים (המדובר, לפי כתב האישום המקורי ומבלי שהייתה על כך מחלוקת, בכדורי 5.56 מ"מ), וכן בכדורים נוספים בתפזורת. בסך הכל, החזיק המשיב בכ-290 כדורים בלא רשות על פי דין, בשקית בתוך תיקו האישי. ביום 10 במאי 2025 נתפסו הכדורים בתיקו של המשיב בבסיס. כתב האישום והפרטים הנוספים המוסכמים אינם כוללים פירוט כלשהו על אודות מניעיו של המשיב, שגויס לצה"ל ביום 18 במארס 2025 ועברו נקי.

2. בראיותיה לעונש, הגישה ההגנה תדפיס מפגש של המשיב עם קצינת בריאות הנפש, שבמסגרתו מסר כי המחסניות נשכחו בתיקו, מבלי שהייתה לו כוונה למכרן או כוונה פלילית אחרת. עוד הביע חרטה ורצון עז לשרת בצבא. חרטה על הטעות שעשה ושאיפה לשוב לשירות צבאי הובעו על ידי המשיב גם בדבריו לפני גזר הדין - מבלי שחזר על הסבריו להחזקת הכדורים. המשיב לא העיד לעונש, ולכן לא נחקר נגדית. ראש תנועת הצופים הדרוזים וסבו של המשיב העידו על אופיו הטוב, על תרומתה של המשפחה לכוחות הביטחון ועל ערכי אהבת המולדת שעליהם התחנך, שאינם עולים בקנה אחד עם הטעות שעשה, ושעליה הוא מעוניין לכפר בשירות צבאי כלוחם.

3. בגזר הדין, הדגיש בית הדין קמא הנכבד את פגיעתו של המשיב בערכים מוגנים של חיי אדם ושלמות גופו, שמירה על ביטחון הציבור והסדר הציבורי, וזאת בשל החשש כי התחמושת שהוחזקה שלא כדין תגיע לידיים עוינות או לגורמים פליליים. צוינה גם מגמה ההחמרה בענישה בגין עבירות בנשק, בין בפסיקה ובין בחקיקת תיקון 140 לחוק העונשין (הגם שתיקון זה אינו חל על העבירה שבה הורשע המשיב). באבחנות מתאימות מן הפסיקה שקדמה למגמת ההחמרה, בנסיבותיה, ומשלא היה חולק כי המשיב, טירון בתחילת דרכו הצבאית, לא פעל "ממניע פלילי", והכדורים שאותם החזיק לא יצאו מגבולות יחידתו - קבע בית הדין כי מתחם העונש ההולם נע בין 80 ימי מאסר, שיכול וירוצו בחלקם בעבודה צבאית, לבין חמישה חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם, נשקלו החרטה שהביע המשיב, המוטיבציה לשירות והמעטפת המשפחתית והקהילתית האיתנה, המשמשת מקור לפוטנציאל שיקומי. בדעת רוב, ותוך שקילת שיקולי הרתעה אישית וכללית, הועמד העונש בחלקו התחתון של המתחם, כך שעל המשיב הושת, לצד מאסר מותנה, עונש מאסר בפועל של **90 ימי מאסר, 60 מהם בכליאה ו-30 מהם בעבודה צבאית.**

4. **התביעה** לא השלימה עם קולת העונש, שאינו משקף לטעמה, בין במידתו ובין באופן ריצויו, את הפגיעה בערכים המוגנים, ודאי בשעת מלחמה. הודגש, כי אף שכתב האישום והפרטים הנוספים שותקים בשאלת המניע - הרי שחזקה כי נשק אשר מוחזק באורח בלתי-חוקי - ישמש למטרה בלתי חוקית (ע/72,70/16 **התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט סוויד**, פסקה 73 (2016)). נטען, כי משמניעיו של המשיב נותרו עלומים - מקים הדבר את החזקה האמורה, שלא נסתרה בראיות ההגנה. מסקנה זו, לצד מדיניות הענישה הנהוגה (באבחנות המתאימות או בהפניה לגזרי דין שאימצו הסדרי טיעון בערכאה הצבאית המחוזית), חייבה לדעת התביעה קביעת מתחם עונש הולם הנע בין 120 ל-200 ימי מאסר בפועל, ואת העמדת העונש במרכזו של המתחם.

5. **ההגנה**, מנגד, הטעימה את תיקונו של כתב האישום, כך שחלף העבירה המקורית שבה הואשם המשיב, של הוצאת נשק מרשות הצבא, לפי סעיף 78 לחוק השיפוט הצבאי, הורשע בעבירה של



החזקת תחמושת. לדידה, עצם התיקון מצביע על כי למשיב לא הייתה כוונה להוציא את הכדורים מחוץ ליחידתו, וכי מדובר היה בטעות - כדבריו של המשיב לפני קצינת בריאות הנפש ולפני בית הדין, לפני גזירת דינו. בהיעדר תקדימים מחייבים דומים, של מי שהורשע בהחזקתם של כדורים בהיקף המדובר, מבלי להוציאם מתחומי היחידה, סבורה ההגנה כי התביעה בחרה בעבר, לפי הנחיותיה, להסתפק בהליכים משמעותיים, כך שבעצם העמדתו של המשיב לדין פלילי, ובתקופת המאסר שנגזרה עליו, יש כדי לשקף את ההחמרה הנדרשת עקב מלחמת "חרבות ברזל" (התביעה חלקה על כך, ומכל מקום לא הוצגו לנו מקרים דומים שבהם אכן ננקט הליך משמעותי בלבד).

6. עוד הטעימה ההגנה, כי למעשה, סיים המשיב לרצות כבר את תקופת הכליאה בת 60 הימים, במועד הדיון בערעור השלים כבר את ריצוים של 14 ימי מאסר בעבודה צבאית, כך שיש מקום ליתן משקל לאינטרס הציפייה וההסתמכות שלו על העונש שהושת בערכאה הדיונית.

דין והכרעה

7. העבירה שבה נכשל המשיב אינה קלת ערך. כמות של **290 כדורי תחמושת, בתשע קופסאות ובתפזורת**, שהוחזקה בידי המשיב **בשקית בתיקו האישי**, מבלי שקיבל לכך את אישור מפקדיו, היא **אינה** כמות של מה בכך. אף שבפועל, כדורי התחמושת לא הוצאו מתחומי הבסיס, הרי שגם **לא נותרו** בשליטת הגורמים המוסמכים, וכידוע "תחמושת צבאית המוצאת שלא כדין מרשות הצבא עלולה, כידוע, להגיע לידיים פליליות או לידיים עוינות ובכך לסכן את ביטחון הציבור. זאת ועוד, אין להקל ראש במעילה של המערער באמון מפקדיו ובניצול לרעה של נגישותו לתחמושת" (ע/17/39 **סמל אבו שוב** נ' **התובע הצבאי הראשי**, פסקה 13 (2017)). וכפי ששבנו והבהרנו, "משנה חומרה יש לייחס לנסיבות ביצוע העבירה בענייננו, שעה שזו בוצעה בעיצומה של **מלחמה קשה, בחזיתות שונות, הגובה מחיר כבד**. ביצוע העבירה בעת הזו מגלם פגיעה קשה עוד יותר בערכים המוגנים - הן הכלליים שעניינם שמירה על שלום הציבור ובטחונו, והן הצבאיים הייחודיים - ערכי הרעות והאמון בין חיילים, המפקדים והציבור, והפגיעה בכשירות הצבאית" (ע"פ 12504-01-25, ע"פ 12668-01-25 **רב"ט גדו** נ' **התובע הצבאי הראשי**, פסקה 24, והאסמכתאות שם (2025)).

8. זאת ועוד, כפי שנפסק, לשאלת המניע שעמד מאחורי מעשיו של המשיב השפעה על שיקולי ההלימה וחומרת המעשים. ואף כאשר לא הוכח קיומו של מניע קונקרטי, הרי "יש להניח לחובתו של החייל, כי מדובר במעשה בעל רקע עברייני - 'חזקה... כי נשק אשר מוחזק באורח בלתי-חוקי ישמש למטרה בלתי-חוקית. זו חייבת להיות נקודת המוצא בשלב הענישה' (ע/08/137 **התובע הצבאי הראשי** נ' **רב"ט דינין** (2008))" (ע/16/72,70 **רב"ט סוויד** הנ"ל, פסקה 73. ההדגשה הוספה).

9. בענייננו, **לא העיד המשיב לעונש**, ולא נחקר על מניעיו. אף בדבריו לפני גזר הדין, לא הסביר את החזקת הכדורים. לא ניתן לקבוע, כי בבסיס מעשיו עמדה, כטענת ההגנה, טעות קלת ערך, משעה שנסיבה מקלה זו לא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי (סעיף 40(ג) לחוק העונשין. ראו והשוו: ע/23/10,8 **סמל זיגל** נ' **התובע הצבאי הראשי**, פסקה 36, והאסמכתאות שם (2023)). בנסיבות אלה, סברנו כי קביעתו של מתחם עונש הולם המאפשר ריצוי של מאסר בפועל בדרך של



עבודה צבאית, בהיעדרן של נסיבות חריגות כשהיו או סיום שירות (ע/391/17 **אבו שוב** הנ"ל) - **תחטא למטרות הענישה, ובראשן לאינטרס ההלימה**. עם זאת, מספרם של הכדורים שהוחזקו שלא כדון, לצד אי-הוצאתם של הכדורים מתחומי הבסיס, מאפשר שלא להתערב במתחם העונש, המקל, שנקבע על ידי בית הדין קמא.

10. בתוך המתחם, ומטעמי הרתעה אישית וכללית, דווקא בשל תחילת דרכו של המשיב בשירות, מצאנו להעמיד את עונשו של המשיב על **100 ימי מאסר בפועל**, בניכוי תקופת המאסר הכוללת שריצה (בכליאה ובעבודה צבאית). לא ראינו להעמיד את עונשו במחצית המתחם, כעתירת התביעה - בשל נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המיטיבות, בשל תקופת המאסר שהספיק לרצות בעבודה צבאית, ומשום שכידוע, אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין בקבלת ערעור התביעה.

11. סוף דבר, ערעור התביעה מתקבל. עונשו של המשיב יועמד על **100 ימי מאסר בפועל, בניכוי תקופת המאסר הכוללת שריצה**. אין שינוי ברכיב המאסר המותנה.

12. המשיב יתייצב להשלמת ריצויו של עונש המאסר בפועל ביום 23 ביולי 2025, עד השעה 10:00, בבס"כ 416.

ניתן היום, כ"ה בתמוז התשפ"ה, 21 ביולי 2025, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט המשנה לנשיאה שופטת

חתימת המגיה: _____ העתק נאמן למקור

סמ"ר מיקה אשרוב

תאריך: _____ קצינת בית הדין